

Tekintettel arra, hogy az erdészeti kezelés alá tartozó területek legeltetésének rendezése a legelőkön folyó gazdálkodás rendezése nélkül az állattenyésztés céljait kéllően nem szolgálhatja, sőt a legelőgazdaság általános rendezésének megtörténtéig a legelőhiány miatti panaszt előreláthatólag fokozná;

s figyelembevéve azt, hogy a rendszeres legelőgazdaság alapfeltételeit és kellékeit meglevő törvényeink és intézményeink viszonyainknak megfelelően nem biztosítják, ezek nélkül pedig a gazdakörökben sürgetett legelőbővítések csak az e célra kihasítandó területek termőképességének veszélyeztetése árán történhetnek meg: *tegyen az Országos Erdészeti Egyesület lépéseket arra nézve, hogy a legelőgazdaság törvényhozási úton megfelelően szabályoztassék.*

Mivel pedig a legelőgazdaságról szóló törvény céljainál és vonatkozásainál fogva első sorban nem erdészeti, hanem állattenyésztési és illetőleg mezőgazdasági ügy: intézkedjék az Orsz. Erd. Egy. oly értelemben, hogy a legelőgazdasági törvény megalkotására vonatkozó javaslata lehetőleg az Orsz. Gazdasági Egyesülettel egyetértően és egyidejűleg terjesszessék a kormány elé.

Az aradi és csanádi egyesült vasutak erdő- birtokának rövid ismertetése.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1902. évi közgyűlése alkalmából
irta és előadta: *Ajtay Sándor* főerdész.

Bevezetés.

Szép és üdvös szokása az Országos Erdészeti Egyesületnek, hogy közgyűléseit évenként az ország különböző részeiben tartja meg.

Ez által egyrészt alkalmat nyújt tagjainak arra, hogy

az ország különböző vidékein, más-más természetű erdőségeket, különböző erdészeti viszonyokat ismerhessenek meg, s így a közgyűléseken és kirándulásokon alkalmuk nyílik tapasztalataik bővítésére. Másrészt a megsejmlélt erdőségek gazdasági és kezelési viszonyait különböző nézőszempontból vizsgálva és bírálva meg, ez által a helyes erdőgazdálkodás tovább fejlesztésére üdvös tanácsok és utmutatások szűrődhetnek le a megvitatott kérdések folytán.

De nemcsak helyi, hanem országos érdekű kérdéseket is felvéve a nyilvánosan megvitatandó tárgysorozatba, úgy általános erdészeti, mint közgazdasági szempontból áldásos működést fejt ki.

Örömmel üdvözljük azt az alkalmat, hogy az Orsz. Erdészeti Egyesület ez évi rendes közgyűlésének színteréül Arad vármegyét választotta. Mert ez a körülmény, eltekintve az országos vonatkozású kérdések megvitatásától, Arad vármegye erdőgazdasági viszonyainak helyes irányban való továbbfejlesztésére is minden esetre hathatós és üdvös befolyással lesz.

Midőn ugyancsak ezen alkalommal az Aradi és Csanádi Egyesült Vasutak az Országos Erdészeti Egyesületet, erdőbirtokukon vendégül fogadhatják, örömmel használom fel az alkalmat, hogy ezen erdőbirtokot röviden az alábbiakban ismertessem.

* * *

Általános viszonyok.

Ezen erdőbirtok Arad vármegye borossebesi járásának Gurahoncz, Honczisor, Szaturó és Zöldes községe határában fekszik, $40^{\circ}1'$ — $40^{\circ}8'$ északi szélesség és $46^{\circ}8'$ — $46^{\circ}16'$ keleti hosszúság alatt.

Annak előtte négy különböző uradalom birtoka volt, de most egyesítve, egy összefüggő egészet képez.

A honczisor-i, szaturó-i és zöldesi erdők ezelőtt 12 évvel, a gurahoncz-i pedig ezelőtt 6 évvel szereztetett meg vásárlás útján.

Határai: Északon Gurahoncz, Rosztocs, Dumbráva, Bugyest és Talács uradalmi és községi erdőségei. Keleten Preváleny, Csungány urad. erdői, továbbá Obersia és Rossia községek határai. Utóbbiak egyuttal a Fehér Körös és a Maros közötti vízválasztót is képezik. Délről a solymos-bucsávai uradalmi erdővel határos. Nyugatról pedig Zöldes, Honczisor és Gurahoncz urbéres erdői képezik a határt.

Teljesen rendezett határát háromnegyed körben hegygerincz képezi. Köröskörül határnyílás van kivágva, és megfelelő sűrűn, számozott czölöpökkel ellátott határhalmok vannak felállítva.

Az erdőbirtok területe 10,000 katasztrális hold. Tulnyomó részben feltétlen erdőtalajt képez, 452 kh. pedig belőle véderdő.

Ezen kívül mezőgazdasági földek, gyümölcsösök, szőlő, malmok és beltelkek tartoznak még hozzá.

A kezelés külön, önálló hatáskörrel három tisztviselőre van bízva. A szorosán vett erdészeti teendőket és a vasutépítést egy okleveles tisztviselő végzi. A mezőgazdaságot egy szakképzett gazdasz kezeli. A forgalom és üzleti rész egy erdőüzletvezetőre van bízva. A felügyeletet pedig az aradi központból gyakorolják. A teendők közös megbeszélése céljából havonként tisztiszek tartatik.

Ezenkívül 12 felesketett erdőőr és az üzemnél a megfelelő segédszemélyzet van alkalmazva.

Természeti viszonyok.

Hegységei egy külön csoportot képeznek, melyek a „Drócsa és az Erdélyi Érczhegység“ között foglalnak helyet s előbbieknél későbbi keletkezésűek.

Alapkőzete eruptív jellegű, tulnyomóan trachyttufa és konglomerát, melybe Diabas, Kvarczporfir, kárpáti homokkő s ezen utóbbiba egyes mészkőpadok vannak beékelve.

Mint Aradvármegye általában, úgy ezen hegység is szegény érczekben. Csak kevés mangán és még kevesebb rézérc fordul benne elő.

Általános hajlása nyugoti és a Körösnek a madrisesti mellékvölgyére dül.

Tengerszin feletti magassága 300—879 méter között váltakozik, tehát az elő- és középhegység jellegével bir. De számos pontja van, a melyik a 700—800 métert meghaladja. Három fővölgye van: a gurahonczy, honczisori és zöldezi. Források nem nagy számmal vannak és mérsékelt erejűek. Patakjaiban azonban mindig van elegendő viz.

Éghajlata mérsékelt. A rendestől annyiban eltérő, hogy a tavasz rövid, az őszt pedig feltűnően hosszú szokott lenni. Csapadék elég bő. Évi közép hőmérsék 11·8 C°. Legmelegebb hónapja a július, leghidegebb a januárius, néha februárius. Uralkodó szélirány a nyugati. Nagyobb viharok ritkák.

Fanemek közül természetes uton csak a lombfák fordulnak elő. Uralkodó fanem a bükk, utána a kocsánytalan tölgy, elszórtan fordul elő a kocsányos tölgy, cser, gertyán, kőris, szil, juhar, hárs, nyár és éger. Cserjék közül a mogyoró, som és galagonya.

Mesterségesen megtelepítve előfordul a lucz-, erdei és feketefenyő, szelid gesztenye, ákác és dió.

A növekvési viszonyok jóknak mondhatók. Kivételt képeznek a déli lejtten, sekély talajjal bíró, már az előző időkben elkopárosodásnak indult jelenlegi véderdőterületek.

Jogviszonyok.

Az egész erdőbirtok az Aradi és Csanádi Egyesült Vasutak kizárólagos tulajdonát képezi, s hozzátartozik a vadászati, halászati és vízijog is.

A gurahonczai erdő vadászata házikezelésben van, a zöldes-i, szaturó-i és honczisorierdőterület vadászati joga ellenben 10 évre bérbe van adva oly kikötéssel, hogy a bérlők a bérlet fejében, a fővad szaporítása czéljából, bizonyos számú szarvastehenet tartoznak hozatni, s azokat szabadon bocsátani. A vadászat mérve és mi módoni gyakorlása pedig szintén szabályozva van, a hasznos vadak szaporításának és a kártékonyak pusztításának szemelött tartása mellett. Ugyanezen okból az összes szomszédos nem uradalmi területek vadászati joga is ki van bérelve.

Teher a birtokon az állami és községi adókon kívül csak egy van, mely a zöldesi vasut építése alkalmával származott. Ugyanis nem lévén még meg az erdei iparvasutakra vonatkozó kisajátítási törvény, a vasutépítés csak egyezség útján vált lehetővé. Ezen alkalommal, eltekintve attól, hogy az igénybe vett magánterületeket busásan kellett megfizetni, a község a vasutépítésre átengedett patakmenti területért legeltetési jogot kötött ki magának. E czélra az uradalmi legelőterületből 22 kh. igénybevett községi területért mintegy 200 kh. területet kellett átengedni, melyet legeltetési célokra mindaddig használnak, míg a vasut fent fog állani.

Egyéb teher a személyzeti kiadásokon kívül nem nehezedik az erdőbirtokra.

Gazdasági viszonyok.

Egy nagyobb üzemű vasutnak, mint a milyen az Aradi és Csanádi Egyesült Vasutak is, úgy a vasutépítéshez, mint a már meglévőnek üzemben tartásához, állandóan nagyobb mennyiségű, különböző faanyagra van szüksége.

Faragott gerendák, pallók, talpfák, telephon- és távirórudak stb. állandó szükségletet képeznek. Müfán kívül közönséges tűzifára is nagy a szükséglet, a mennyiben nemcsak az állomások és más, a vasut tulajdonát képező épületek, hanem a vasuti forgalomban levő mozdonyok is fával fűtetnek.

Ez volt az egyik ok, a mi az Aradi és Csanádi Egyesült Vasutakat erdőbirtokvásárlásra birta, hogy így a szükségletét elsősorban a sajátjából fedezhesse. Ily körülmények között nincsen kitéve annyira a piaci ár hullámzásoknak, másrésztől el van kerülve az a sokszor hátrányos körülmény, hogy némely hirtelen szükséges anyag csak nagy utánjárással, vagy késedelemmel szerezhető be.

Főfeladata tehát ezen erdőbirtoknak, hogy az A. Cs. E. V. faszükségletét fedezze. Ezen szükséglet mérve irányítja a kihasználások nagyságát is. Minden év őszén megtörténik a jövő évi szükséglet előirányzása, s ennek alapján állíttatnak be a vágásterületek.

Tehát nincsen ugynevezett tartamos, avagy szabályos kihasználás, hanem *szükségszerinti*.

Termelés: A kihasználási időszak október közepétől márczius végéig tart. Ezen időszakon kívül, mindennemű fadöntés szünetel. Az erdei munkások a környék román ajku lakosságából kerülnek ki.

A vágások megkezdésekor ott, a hol müfa is van, első sorban ezt dolgozzák fel különböző és megfelelő választékokra és utoljára kerül a sor a tűzifakészítésre.

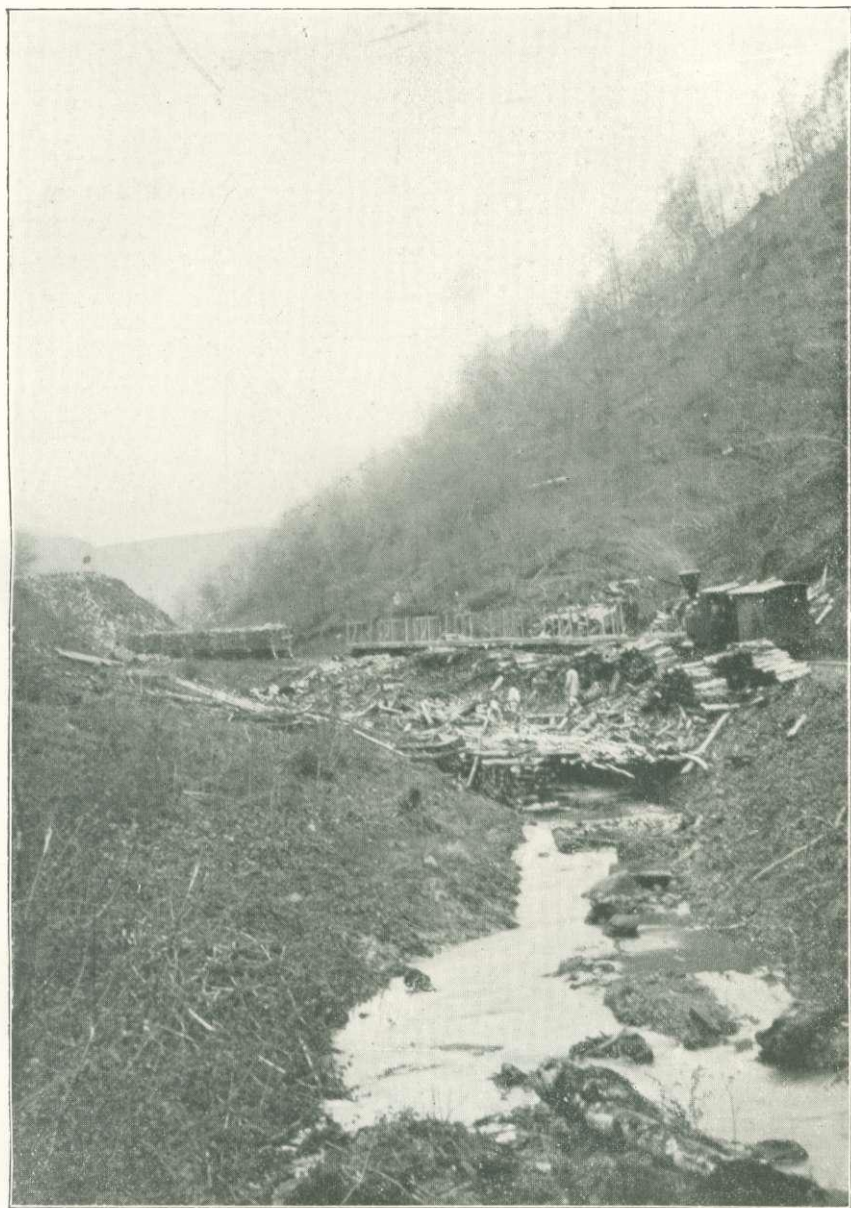
Termelési árak a következők:

Faragott fa $^{12}_{12}$ — $^{35}_{35}$ cm.-ig	---	10—50	fill.
Talpfa normális	---	40—50	"
Talpfa viczinális	---	36	"
Kistalpfa 160 cm. hosszú $^{13}_{13}$ cm.			
vastag	---	15—24	"
Távírórud 5·5—10 m.-ig	---	20—40	"
Pallódeszka à 2 m. h. 2·5 cm.			
(1 hüvelyk) vastag	---	6	"
Szőllőkaró ezre	---	12	kor.
Hasábfá, erdei öl 150—160 cm.			
magas	---	3—3·60	"
Dorongfa	---	2·20	"

A visszamaradt hulladékok és tulságosan görcsös hasábok szénítésre használtatnak fel. Itt a szerint, hogy a szénítők a fát készen összehordva kapják, vagy ők gyűjtik össze a vágásterületekről, a szénítésért 1 korona, illetőleg 1 kor. 60 fillért kapnak métermázsanként.

Szállítás. Az erdei termékek szállításánál, a főszerepet az erdei iparvasut viszi. Mindazon hegyekre és völgyekbe, hova a lejtviszonyok megengedik, iparvasut vezetetik, ez lévén az összes szállítási eszközök között a leggazdaságosabb és a legmegbízhatóbb. Időjárástól, munkásviszonyoktól, állatijárványoktól és minden más körülménytől, melyek más szállítási módokat hátrányosan befolyásolhatnának, a vasut a legfüggetlenebb. S ott, a hol nagyobb kihasználásról van szó, ma már az egyedüli, illetőleg a leggazdaságosabb szállítási eszköz. Ezt bizonyítja különben az erdei iparvasutak rohamos terjedése is. Az iparvasutak mennyiségét illetőleg ma Arad vármegye áll az első helyen az országban.

A műfának közelítése és szállítása a vasut vágányáig,

59. kép. Az aradi és csanádi egyesült vasutak zöldeesi birtokán lévő erdei pálya.

kézi és igavonó erővel történik. A tűzifa kivétel nélkül csusztatókon jön le a völgyekbe.

A vasut vonaláig leszállított faanyagot választékok szerint rakják fel. A tűzifának pedig már a csusztatója lehetőleg úgy készül, hogy az a hasábokat közvetlen a vasuttest mellé dobja, honnan az egyenesen a kocsikra rakható fel.

Felfelé az üres kocsikat a fővonalon, hol az emelkedés nem haladja meg az 50‰-ot, gőzmozdony viszi. Innen a mellékvonalakra, hol az emelkedés néha a 80‰-ot is meghaladja, lovak vontatják.

Egy 8 tonnás 40 lóerejű gőzmozdony naponként, a szerint, hogy milyen távolságra jár, 28—40 üres kocsi képes felvontatni, s azokat rendszeren még a délelőtti folyamán a rakodási helyre állítja. A kocsik megrakva önmaguktól futnak le az állomásig. Minden kocsin egy fékező ember van, ki a 8 kereken járó kettős dörzsfék segítségével szabályozza a kocsi futását. Egy kocsira 9 ürméter fa rakható fel. Az erdő legtávolabbi pontját, 17 kilométer távolságot véve alapul, naponta 80 öl (320 ürméter) tűzifa szállítható le. Évenként pedig 250 munkanapot számítva, 20,000 öl tűzifa, vagy ennek megfelelő más faválaszték hozható le. A munkabírás több mozdonnyal és kocsival még fokozható.

A lehozott faanyag a gurahonczy állomáson nyer elhelyezést, ahol választék és osztály szerint különítik el, s innen kerül szétküldésre.

Üzleti viszonyok. Hogy az üzleti viszonyokról képet nyújthassak, egy évi üzleteredmény adatait kell alapul felvennem. Szolgáljon erre a legutóbbi 1901-ik év. Ezen évnek üzeme kivételesen csak tűzifa, kistalpfa és faszén termelésből állott. Termeltetett összesen:

Tüzifa	14,668 öl
Kistapfa	30,430 db.
Faszén	1,460 mm.

A termelés, szállítás, vasutépítés, pályafentartási és minden más a birtokot és kezelést illető, szóval az összes kiadást arányosan felosztva a termelt anyagokra került:

1 öl tüzifa	9'24 kor.	Értékesített	13'50 kor.	Tiszta haszon	4'26 korona
1 db. kis talpfa	0'15	"	0'30	"	0'15
1 q. faszén	1'37	"	3'00	"	1'63

Összes bevétel volt: 261,385 kor. 82 fill.

„ kiadás 185,465 „ 95 „

Tisztajövedelem: 76,019 kor. 87 fill.

Vasutépítés. A vasutépítés házi kezelésben történik. Az építés a vágások beállítását megelőzi, úgy hogy mire a termelt faanyag kiszállítására kerül a sor, a vasutnak már üzemképes állapotban kell lennie, nehogy a kiszállítás késleltetése miatt, a faanyag az erdőben romlásnak legyen kitéve. Ez okból az évi vágásterület terepviszonyai már az előző évben tanulmány tárgyává tételnek, hogy honnan, mi módon lesz legkönnyebb a kész anyag kiszállítása, s ennek megfelelőleg történik gondoskodás az illető szállítási módok berendezéséről.

Ott, hol a vasut építése szükségessé válik, annak tervei elkészítettnek és felülvizsgálás végett a közigazgatási hatósághoz terjesztetnek be. A közigazgatási bejárás alkalmával adják meg az engedélyt az építésre. Az üzembe helyezést pedig a műtanrendőri bejárás előzi meg, mely alkalmával azt vizsgálják felül, hogy az építkezés alkalmával nem történt-e eltérés az engedélyezett tervtől és a biztonsági követelményeknek elég van-e téve?

Erdei vasutjaink nyomtávolsága 76 cm. A sinek 6'5 kilogrammosak folyóméterenként. Talpfák 160 m. hosszúak

és 40 cm. távolságra vannak egymástól elhelyezve. Töltés koronaszélessége 2 méter, kavicságy vastagsága 20 cm.

Az A. Cs. E. V. erdőbirtokán idáig 45 km. vasut épült, melyből jelenleg 23 km. van üzemben. A többi a szállítás befejeztével felszedetett, s a pályatest részben kocsiutnak tartatik fent.

Egy kilométer vasutépítése, a fő és hosszabb időre tervezett, tehát erősebb alépitményt és vizmosás elleni védelmet igénylő vonalon 11,000 koronába, a mellék- és csak 1—2 évi üzemre tervezett vonalokon átlag 7,000 koronába került anyaggal együtt.

Pályafentartás évenként és kilométerenként 300 kor. Egy gőzmozdony 17,000 korona. Egy kocs 900 korona. Mozdony és kocsi fentartása évenként mintegy 10,000 koronába kerül.

Erdők felujtása.

A vágások felujulása természetes uton megy végbe. Az esetleges hézagok és más mivelési ágra nem alkalmas területek beültetése pedig részben tölgy és bükk makkal, részben csemeteültetéssel történik. Erre a célra öt csemetekert van berendezve, melyekben tölgy, cser, ákác, szelidgesztenye, dió, lucz, jegenye, erdei- és feketefenyő-csemeték neveltetnek. Évenként átlagban 60,000 csemete kerül kiültetésre.

Az erdősítési költségek és az ültetések tisztántartása évenként átlagban 1000 koronára rug.

Véderdő- és kopárerdősítésre erdeifenyő, feketefenyő, virágos kőris, tölgy és ákác használtatott. Ezek közül a fenyőfélék egyáltalán nem váltak be. Egyedül az ákác az, a mivel szép sikert értünk el. Az ákáczon kívül most még a csertölgygyel kísérletezünk a kopárok befásításá-

nál, melytől hasonló eredményt remélünk. A kopárok beerdősítésénél szerzett helyi tapasztalatokról részletesebben az erdészeti lapokban fogok beszámolni.

Kulturáinknál lényeges szerep jut a diónak. Mindhárom fővölgyünk saját nevelésű diófával van beültetve. Összesen 25,000 darab. És valószínű, hogy ezen dióültetvények idővel a birtok jövedelmezőségét lényegesen fogják emelni.

Általában az egész Fehér-Körös mente nagyon alkalmas diótermelésre, s ez a körülmény adta Igazgatóságunknak azt az eszmét, hogy egy nagyobb szabású diófatelepet létesítsen, honnan nemcsak a saját szükségletünk és a Körösmente, hanem az ország más vidékei is elláthatók legyenek diófacsemetével.

A diótermelés nemzetgazdasági fontosságát legyen szabad egy pár világosan beszélő statisztikai adattal illusztrálnom.

Tudva van, hogy a dió, mintkönnyen szállítható, és nem romlékony termés, világzikk. Magyarország 1900-ban 4084 métermázsa diót exportált 204 ezer korona értékben de ugyanakkor 18812 mm.-t hozott be külföldről 676,855 korona értékben. Tehát majdnem egy fél millióval szegényedett hazánk egy év alatt a dióimport révén akkor, a mikor hazánk az európai államok között első sorban lehetne gyümölcstermelő és exportáló ország. Franciaország kivitele 1893-ban 1.355,000 mmázsa dió után 25.915,000 franckal gyarapította az ország gazdagságát.

Midőn diófatelepünk létesítettett, nem nyereszkeségi vágy, hanem kulturális érdekek vezették Igazgatóságunkat. A csemeték árát is úgy szabta meg (20 fillérben drbját), hogy éppen csak a kész költség térüljön meg rajta.

Sajnos ez a szép terv nagyrésztben meghiusult a nép indolenciája miatt, mert a diótelepről évenként kike-

rülő nagyobb mennyiségű csemetét, hirdetések és a köz-
igazgatási hatóságok igénybevétele mellett is csak részben
tudtuk elhelyezni. A saját és szomszédos községek lakosai
között eleinte 2 krajczárért, később teljesen ingyen osz-
tották ki a csemetéket, csak érette kellett jönni, s még
sem nyerhetett mind elhelyezést. Végül Horváth Sándor
miniszteri tanácsos ur, illetőleg a földmívelési minisztérium
segtségével sikerült állami telepeknél és magánosoknál
nagyobb mennyiséget elhelyezni.

Ez a körülmény arra kényszerített, hogy diótele-
pünket feloszlassuk. Annyit azonban mégis sikerült elérni,
hogy az országban most többfelé inkább érdeklődnek a
diófa iránt, és ujabban többfelé létesítettek kisebb-nagyobb
diófatelepeket.

Érdekes jelenség, hogy egész Arad vármegye terüle-
tén természetes úton származott fenyőerdő sehol sem
fordul elő. Holott úgy növényföldrajzi, mint általában ter-
mészeti viszonyai megfelelnének a fenyő tenyészeti visz-
zonyainak.

Hegységeiben gyakori a 800—1000 méter tenger szin-
feletti magasság, sőt legmagasabb pontja 1487 méterig
emelkedik.

Míg a szomszéd vármegyékben 800 méteren felül
már gyakori a fenyves, addig Aradmegyében csak egy
helyen tudok néhány jegenyefenyőtörzset.

Ebből azt lehetne következtetni, hogy e megye visz-
onyai nem felelnek meg a fenyőfélék tenyészeti viszonyainak.
Pedig igen is voltak e megye hegységeiben is a múltban
fenyőerdőségek, de azok értékes és hasznos fajok miatt
az emberi vandalizmusnak estek áldozatul, s ma már
helyüket teljesen a bükk foglalta el.

Ez a körülmény vezetett arra a tervre, hogy az így

elveszített területeket az erdők felujításánál megkíséreljük legalább részben visszahódítani a fenyőnek. Tervbe vettük mi is a magasabb sziklás részekén a bükk közé telepíteni a lucz- és jegenyefenyőt.

Ezen kérdést Aradmegye erdészeti viszonyainak jövő fejlődésére oly fontosnak tartom, hogy kívánatos volna a tisztelt szaktársak véleménynyilvánítása is.

Különben a fenyőkultúra nem új dolog Aradmegyében. Számos helyen láthatni 20—40 éven inneni mesterséges fenyőerdősítést. Előfordul pedig, hol más lombfa közé keverve, hol tisztán, lucz-, erdei-, fekete- és veresfenyő állományok alakjában.

Mellékhasználatok.

Erdei mellékhasználatot képeznek a makkoltatás, legeltetés, erdei szénatermelés, mészkő- és mangánfejtés, halászat és vadászat.

A makkoltatás és legeltetés részben haszonbérbeadás útján, részben házilag lesz értékesítve. A szénatermelést tisztán házilag eszközlik a saját marhaállomány téli takarmányozására. Az erdei kaszálók több és jobb takarmány nyerése céljából kellő gondozásban részesülnek. A gyomoktól irtással, a mohától fogasolás és gereblyezés útján tisztítatnak meg, vakondturások és hangyabolyok elszélesztetnek. A silányabb fütermők pedig here- és fűmagkeverékkel lesznek bevetve, s ahol hozzáférhetők, trágyázással javítatnak fel.

A halászat értékesebbé tétele végett patakjainkat pisztránggal népesítettük be, s a halállomány szaporítása, mesterséges költőtelep útján még mindig folyamatban van.

Fontos szerep jut ezen a birtokon a vadászatnak. A kártékony és duvadak pusztítására lődijak vannak meg-

állapítva, lőfegyveren kívül méreggel és fogóvasakkal pusztítottak. A hasznos vadak pedig nagy gondozásban részesülnek. Számukra sózók, mésznyalatók, gabonaszórók és takarmánnyal eltátt etető helyek vannak felállítva.

A fáczánt jó sikerrel telepítettük meg. A siket- és nyirfajd megtelepítése szintén tervbe van véve, hogy sikerül-e? a jövő fogja megmutatni.

A vadászat kellőképpen gyakorolhatása végett és hogy az erdőnek bármely része, bármely időben könnyen megközelíthető legyen, az egész erdőbirtok cserkészutakkal van behálózva.

1894. évtől 1901-ig elejtett kártékony vadak táblázata a következő:

Évben	Farkas	Róka	Vad macska	Borz	Nyuszt, nyest, görény	Kóbor eb	Kóbor macska	Vidra	Kánya, sas, ölyv	Galambász-héja, vándor sólyom	Karvaly, kis sólyom	Varjú, szarka, mátyás, holló	Vizi rigó	Különféle kár- tékony
1894	—	5	6	7	1	3	3	—	9	2	3	4	—	—
1895	1	24	5	2	1	5	1	—	11	5	8	40	6	3
1896	1	18	3	1	2	14	5	—	14	9	5	50	65	4
1897	—	23	5	12	2	28	27	—	6	18	11	174	72	3
1898	4	40	12	17	10	75	40	1	29	51	19	292	59	12
1899	—	31	10	9	7	86	68	2	32	41	10	294	41	7
1900	1	34	19	7	29	80	61	—	49	39	20	190	107	25
1901	3	38	9	11	16	76	51	3	33	22	20	163	89	24
Összesen	10	214	69	66	68	367	256	6	183	217	96	1207	439	79

Összesen 3277 drb elejtett kártékony vad után 1861 kor. 40 fillér lődíj fizettetett ki.

Ezekben adtam rövid vázlatát az Aradi és Csanádi Egyesült Vasutak erdőbirtokviszonyainak.